

ZŠ M. ŠOLLEHO KOUŘIM
PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2010/2011

ČERVEN

V Kolínských sportovních
dnech jsme nezapadli

Deváťáci se loučí v Puzzlíku...

A hurá na prázdniny!

Žijeme ve škole...

PROBĚHLO

31.5. – 8.třída a redaktoři Puzzlíku navštívili v Praze Český rozhlas a Pražský hrad

1.6. Den dětí - foto- *osmička ve fitku*

6.-10.6. – proběhly Kolínské sportovní dny

6.6. – atletika pro 6.-9.třídy

8.6. – florbal 6.-9.třídy + kopaná 1.-5.třídy

9.6. – kopaná 6.-9.třídy

10.6. – cyklistika

A byli jsme úspěšní! Viz níže

7.6. – turistické putování směr Lipany 7.AB

9.6. – ocenění nejlepších kouřimských sportovců na radnici, předal je MUDr.M.Jirásek, předseda OV

9.6. – výlet do Hrusic - 2.třídy

10.-17.6. – 5.třídy si užily školu v přírodě v Josefově Dole v Jizerských horách

14.6. – 6.třídy jely na výlet do Safari v Dvoře Králově

15.6. – 9.A výlet do aquaparku

21.6. – pedagogická rada

22.6. – prvňáčci jeli do minizoo v Habrkovicích, do Žehušic a na Kačínu

23.6. – 8.třídy a 9.A navštívily při exkurzi Českou národní banku

23.6. – 3. třídy vyrazily na exkurzi do Šestajovic

PROBĚHNE do konce škol. roku

24.-28.6. – proběhnou třídnické práce (vybírání učebnic, úklid,...)

29.6. – sportovní den – turnaj v kopané (chlapci) a přehazované (dívky)

30.6. – vysvědčení

30.6. – ukončení školního roku a rozloučení 9.ročníku na MěÚ, 9.A v 9:15, 9.B v 9:30

KSD- cyklistický závod

O PRÁZDNINÁCH

6.-13.8. KERAMICKÝ TÁBOR

V KRKONOŠÍCH

1.9. HURÁ DO ŠKOLY

Jak se 7.B šmoulila

Naše děti jsou hravé. Klub čtenářů vyhlásil soutěž o co největšího, výtvarně provedeného Šmoulu a tak o výtvarné výchově se sedmáci odvážně pustili do malování. Vznikl Šmoula velký 8, 45 m! Sami vidíte, jaký to byl obr! Tvořilo se křídami, všichni se pak se svým dílem i vyfotili. Bohužel do rána lilo, a tak ze Šmoulíka nezbylo vůbec nic. Jen fotka.

M. Bílková

Žijeme ve škole...

Kolínské sportovní dny 2011 /atletika, florbal/

Dne 6.6.2011 se naše škola zúčastnila atletického klání v Kolíně. Naši školu reprezentovala řada žáků. Všem dívkám a chlapcům děkujeme a blahopřejeme k dosaženým sportovním výkonům. Uvádíme nejlepší umístění (do 10. místa)

Příjmení, jméno	umístění	disciplína	
Macháček Ondřej	1. místo	1000m běh	3:01:43
Mikeš Ondřej	1. místo	míček	59.84
Paclík Jan	4. místo	skok vysoký	1.40
Posiřilová Lada	5. místo	800m běh	3:03:57
Mikeš Ondřej	6. místo	skok daleký	4.42
Jiráková Jaroslava	8. místo	míček	35.13
Ježíková Patricie	9. místo	skok vysoký	1.25
Kohoutová Kateřina	9. místo	skok daleký	4.02
Hubáčková Klára	9. místo	60m běh	9.57

Vítěz O. Macháček

Další výsledky naleznete na stránkách : atletika.cz nahoře na liště klikněte na výsledky, v nabídce vyhledejte datum 6.6.2011 – Kolínské sportovní dny.

Naši reprezentanti

SEDM STATEČNÝCH

Dne 8.6.2011 se na 3. ZŠ v Kolíně uskutečnil turnaj ve florbalu mladších žáků. Za naši školu soutěžili : **Turyna Daniel, Patrik Jirků, Paclík Jan, Cikán Filip, Kotrch Emil, Komárek Petr, Mikeš Ondřej** – Sedm statečných.

kolínských škol/ měla na střídačce pět hráčů.

Soutěž se vyvíjela velmi slibně, zpočátku chlapci 2x vyhráli, poté 1x prohráli, následně remizovali a v závěru 1x prohráli.

Celkově se umístili na dobrém čtvrtém místě.

Chlapci měli mnoho sil a elánu do hry a bezpochyby měli velkou šanci na lepší umístění, avšak ke konci soutěže docházely síly, neboť měli jen jednoho hráče k vystřídání. Ostatní družstva /všechna z

E. Jarošová, foto internet

Žijeme ve škole...

Další úspěch našich fotbalistů- KSD

Dne 9.6.2011 se naši vybraní žáci Ondra Macháček, Jaroslav Jasenovský, Tomáš Coubal, Michal Pilař, Dan Kosmata, Roman Stehlík, Jan Smutný, Antonín Moravec, Filip Semecký, Jiří Foršt, Lukáš Petrásek a Jiří Pivoňka utkali s dalšími 5ti týmy během sportovní soutěže Kolínské sportovní dny. Nejlepším hráčem našeho týmu byl Ondra Macháček. Hrál se každý s každým, my jsme se umístili na krásném 3. místě. Fotbal je náš, zase jsme měli medaili.

Text Pívo

Naši borci

KSD – cyklistický závod

10.6. proběhl cyklistický závod na 10 km, kterého se účastnilo asi 400 jezdců. Naši školu výborně reprezentoval Lukáš Šmigelský, který se ve své kategorii probojoval ze 67 účastníků na 21.místo.

Všem sportovcům, kteří zastupovali školu na KSD gratulujeme k úspěchům a děkujeme za skvělou reprezentaci.

Poslední velké sportovní klání nás čeká 29.6.

– dívky přehazovaná, chlapci fotbal.
Třídy, připravte si družstva a HURÁ DO BOJE! Nezapomeňte na fair play!

Matky říkají největší ztřeštěnosti (Bruce Lansky)

(Znáš tyhle věty od maminky?)

Kolik měsíců jsi nosil tyhle ponožky?

A nasad' si trochu šťastnější ksicht!

Děti, děti, vždyť nás přivedete do chudobince!

Nevyplazuj jazyk, nebo o něj zakopneš!

Žijeme ve škole...

Kouřim slaví 750 let

A škola se k oslavám připojuje, alespoň malými výtvarnými dílky, které najdete ve vestibulu. Malovala 9.A

Máme rádi zvířata!

Na den dětí (1.6.) se naše třída 9.A s panem učitelem Čížkem vydala na prohlídku našich oblíbených zvířecích kamarádů do zoologické zahrady v Praze.

Cesta autobusem, vlakem a metrem, kterou jsme absolvovali netrvala dlouho a za okamžik jsme už všichni stáli před branou do světa zvířat. Naši hlavní motivací, proč jsme se vydali právě sem, byla hlavně akce „Pro děti vstup za korunu“. No kdo by toho nevyužil ☺.

Sluníčko nám hezky svítlo, sem tam lehce zafukoval větřík, prostě parádní počasí. Třída se rozdělila na dvě skupinky a každý vyrazil jedním směrem. Akorát jsme to trochu nevychytali. My, co jsme hledali hrochy, jsme hned u začátku vylezli u medvědů a druhá skupinka, která se snažila najít medvědy, svojí první zastávku uskutečnila u hrochů. Svůj cíl každý našel až skoro u konce našeho tříhodinového rozchodu. Zoo byla samozřejmě plná stánků s občerstvením, takže jsme se nezapomněli ani pořádně najíst. Sice jenom párků s hořčicí, ale.. mňam ☺. Naší dlouhou trasou k hrochům jsme stihli shlédnout spousty jiných zajímavých zvířat. Od plameňáků po tygry. Na konci naší prohlídky jsme byli všichni už opravdu vyčerpaní. No, dlouhý pobyt na takovémto sluníčko nedělá moc dobře. Povedlo se nám přemluvit pana učitele, aby toto nebyl konec našeho výletu, ale abychom ještě navštívili nějaké nákupní centrum. Samozřejmě ale kvůli MC Donaldu a KFC. Nakonec jsme tedy jeden z našich posledních výletů zakončili na Chodově. Tam byl rozchod sice menší, ale i tak jsme se všichni stihli dobře najíst ☺. Zasloužili jsme si to po tom prochozeném dni. Cestou domů jsme byli všichni už oddělaní, jen tak jsme polehávali a čekali, kdy autobus dojede zpět do Kouřimi. Domů jsme se dostali krátce po třetí hodině. A den, jako každý s naší třídou, neměl chybu ☺.

Text Hanka

Žijeme ve škole...

Učíme děti v kouřimské školce třídít odpad

7.6. 2011 se 6.B po dlouhé přípravě v hodinách občanské výchovy vydala do kouřimské mateřské školky naučit děti třídít odpad. Po začátku třetí hodiny jsme se vypravili do školky a vzali jsme s sebou čtyři koše s materiálem, trička s obrázky odpadků a kontejnerů, papíry s obrázky kontejnerů, které jsme nalepili na koše a v koších jsme nesli odpad na třídění např. sklenici, krabici od bot,

časopisy, plastovou konev. Bylo hezky, tak jsme třídili venku. Když jsme všechno přichystali, tak paní učitelka přivedla děti a sedly si do půlkruhu a Honza nás představil jako třídu 6.B. Dětem jsme zazpívali písničku, kterou jsme sami složili: „My jsme žáci 6.B, bereme však na sebe podobu odpadků, nic nedáme na skládku.“ I děti zazpívali písničku- „Kudy chodí jaro“. Po krásné písničce jsme čtyřem dětem oblékli trička s barevnými kontejnery a postavili jsme je k daným košům. Ostatním dětem jsme oblékli trička s odpadky a vysvětlili jim, co mají dělat. Děti se vlastně museli naházet do košů, jako by byly odpad, trefily se všechny až na dvě, ale když jsme jim řekli, že je to špatně, tak se hned správně opravily. Ve čtyřech skupinkách: papír, plast, sklo a bílé sklo, jak byly děti rozděleny, podle toho, co měli na triku, jsme je zkusili pomíchat, ale bez úspěchu, děti byly tak šikovné, že se hned vrátily do své skupiny. Dětem patří velká pochvala a obdiv.

Foto L. Jírů, text Andy

S malými dětmi jsme se vyřádili

Návštěva Lonzy

V pátek 20.5 jsme my, 8. třída, vyrazili do místního podniku, do Lonzy. Lonza je obrovská biotovárna, do které jsme se mohli jít podívat. Na začátku nám povídali o vzniku a době, jak je tu dlouho, že nevznikla na rovině, ale byly tam i jiné budovy, jako před válkou marmeládovna. Když skončili s prezentací, tak vyhlásili soutěž o flash disk, řekl jsem si: „To musím mít.“ Na otázku jsme odpověď

řekli stejně s Ondrou Nedavaškou a tak dali jinou. Odpověděl jsem správně a flash disk byl můj. Potom jsme dostali brýle a šli projít jednotlivé části. Byli jsme v laboratořích. Všude to tam pěkně zapáchalo různými směsmi. Lonza je vlastně továrna, která na výrobu produktů používá mikroorganismy. Bylo to nesmírně zajímavé, ale asi jako budoucí práci bych si to nevybral.

Text Pívo, foto internet

Žijeme ve škole...

Podívali jsme se pod pokličku Českého rozhlasu

Osmáci a někteří redaktori Puzzlíku (za odměnu) jeli na výlet do Prahy, cílem bylo podívat se do rozhlasu a na Pražský hrad. Dopoledne jsme šli do rozhlasu, kde nás průvodkyně celou budovou provedla a u každé zajímavosti nám něco pověděla. Budova ČR má starou a novou část, nakoukli jsme i do nahrávacího studia, prohlédli jsme si zajímavou architekturu. Po prohlídce rozhlasu jsme šli do McDonaldu a po obědě v plné síle jsme vyrazili na hrad. Tam na nás čekala další průvodkyně. Bylo to tam pěkné, ale to počasí- tak ukrutné horko... Pití drahé a vše jsme měli v autobuse. Na zpáteční cestě byli všichni

V Českém rozhlasu na lávce

tak unaveni, že byl autobus pomalu zticha (nevyprávěj, „ticho“ fakt vypadá jinak- poznámka M. Bí). Byl to pěkný výlet a dozvěděli jsme se něco o rozhlasu a Pražském hradu.

← *Vyřízení na Hradě*
Foto Niky, text Pívo

O dětském dni jsme hledali poklad

Dne 1. 6. 2011 jsme šli spolu se třídou 6. B hledat poklad (co to asi bude?) na starou Kouřim.

Krátce po zvonění jsme vyrazili na náměstí, kde jsme se rozdělovali do skupin. Nejprve paní učitelka vylosovala několik vedoucích a ti potom losovali členy svých skupin (já jsem byla s Luckou Holzäpfelovou). Měli jsme plnit úkoly. Prvním úkolem bylo vyběhnout na kopeček u skály, s batohem na zádech, nechat ho tam a další na řadě ho zase přinesl dolů. Když jsme se vyplazili nahoru k Lechovu kameni, odpočinuli jsme si a pak plnili další úkol. Museli jsme zakreslovat do mapky Kouřimi, kde leží třeba samoobsluha nebo papírnictví atd. Tohohle úkolu jsem se raději nezúčastnila, protože bych ho určitě pokazila. Zadání třetího úkolu jsem našla já, i když to byla vlastně jen šipka k němu, samotný úkol jsem nenašla. Všichni hledali asi půl hodiny, ale nenašli! Tak nic nebylo. Čtvrtý úkol byly otázky na papíře např.: Kdo byl Miloš Šolle? Co dělal? Pátý úkol byl na louce kousek od Libušina jezírka. Museli jsme předvést první pomoc. Potom jsme už jen šli ke Strašiku a cestou jsme sbírali větvičky pěti stromů, které jsme nakonec museli pojmenovat. Když jsme došli do cíle, opekli jsme si buřty a pak na nás čekal ještě jeden úkol. Hledali jsme písmenka na barevných papírech a podle čísel jsme je zapisovali do rámečků, až nám vyšla tajenka. Nakonec bylo vyhlásování vítězů a naše skupina vyhrála! Druhý den jsme za to dostali pochvaly.

Text Macek

Žijeme ve škole...

Turistická putování Cesta blátem a trním

Turistické putování 9.B se konalo 31.5.2011, putovali jsme z Žabonos do Kouřimi.

Turistické putování, kterého se zúčastnila 9.B, proběhlo dne 31.5.2011 a bylo z Žabonos do Kouřimi.

Ráno jsme se sešli před školou, a pak jsme pokračovali na vlak, kterým jsme se dostali do Žabonos, odkud jsme se pěšky měli vrátit do Kouřimi.

Po výstupu z vlaku jsme vyrazili kus cesty po silnici, silnici vystřídala polní cesta, která byla pěkně zarostlá a mokrá a nakonec jsme šli přibližně 300 metrů přes pole, kde si všichni stěžovali, samozřejmě i já, protože se nám bahno lepilo na boty.

Rychle jsme se dostali z pole opět na silnici, já i celá třída jsme si čistili boty od lepkavého bahna. Jakmile jsme se všichni sešli a vyčistili si boty, pokračovali jsme zpět do Kouřimi. Přes Přebozí k Bošicím a z Bošic zpět na vlakové nástupiště, kde jsme čekali asi 15 minut na loudaly.

Konečně dorazili loudalové a my mohli pokračovat ke škole, ale protože jsme měli čas, tak jsme se museli jít podívat na Strašík. Od Strašíku jsme se vraceli zpět přes město, kde jsme čekali 30 minut. Mezitím co jsme čekali, jsme si dali svačinu.

Naštěstí jsme se dostali do školy všichni v pořádku. I když všichni nařikali, byla jsem ráda, že jsem vše ušla. Ať žije turistika a pohyb! Ale musím uznat, že pole s bahnem bych vynechala.

Forštová Eliška 9.B

Výlet do pohádkového světa Josefa Lady

Druhé třídy navštívily na svém školním výletě Ladovy Hrusice. Děti si prohlédly muzeum, které je věnováno dílu Josefa Lady a jeho dcery a setkaly se s postavičkami, které znají z jejich knížek.

Liška Bystrouška a „bystrouška“ z Kouřimi

Poznáváme naši krajinu-Kouřim- Lipany

V úterý 7.6. 2011 se sedmé třídy se vydali z Kouřimi až na Lipany a zpět.

Už když jsme vycházeli tak bylo teplo. Alespoň jsme po cestě trhali třešně a někteří „inteligentní“ kluci házeli nezralé třešně a pecky za sebe. Neustále se ozývalo au! Pak to klukům pan učitel Čížek zatrhl.

V pohodě jsme šli dále a začínali se objevovat kopce, které jsme museli vyšlapat. Řeknu vám, že to byla celkem dřina. Někteří kluci šli napřed a tím pádem nás ani neslyšeli, když jsme křičeli, aby počkali. Ale my ostatní jsme to tak trochu nepostřehli a nevšimli si, že někteří chybí. Když jsme vyšlapali jeden kopec, tak jsme se počítali. Někteří chyběli. Když se zjistilo, kdo chyběl, tak se jim zavolalo, aby se vrátili. Někteří jsou prostě rychlí. Konečně jsme došli do vsi, ale bylo nesnesitelné vedro. Kluci se pak asi začali nudit, jelikož tam do okolních keřů hodili pár holek. Když jsme si odpočinuli, tak jsme se vydali na cestu zpět. Ta byla svižnější a rychlejší, protože jsme šli skoro neustále z kopce. Vrátili jsme se celkem brzo, proto jsme měli rozhod ještě na náměstí. Někteří se ale moc pěkně nechovali, a tak jsme se museli vrátit do školy.

Gabča

Schůzka se Shrekem

Schůzka se Shrekem nebo-li sledování filmu“ Shrek konec zvonec“ se konalo dne 1.6.2011 v multikině v našem hlavním městě na Černém mostě.

Začalo to tím, že jsme všichni napjatě jeli školním autobusem, který nás dovezl na místo. Dorazili jsme do sálu, pak stačilo vybrat si nejlepší místo k sezení a skvěle si užít průběh filmu. Musím říct, že pohádka Shrek zvonec

konec se mi opravdu líbila. Nevím jak ostatním, ale kdybych mohla mluvit za ně bylo by to asi to samé.

Nakonec jsme se všichni seběhli ke stánku s občerstvením. Dobře jsme se najedli a jeli jsme domů, což vám asi došlo, že je konec výletu.

Text Sára Nikolina, foto internet

Žijeme ve škole...

MDD-Bowlingové klání v Zásmukách

Děti 9.B navštívili v Zásmukách bowling, oslavili hrami 1. červen- MDD.

Mezinárodní den dětí se slaví 1. června. Jako každý rok jsme se my z 9.B dohodli, že pojedeme někde za zábavou. Tentokrát jsme si vybrali bowling v Zásmukách. Ráno jsme se sešli ve škole a odtamtud v 7:45 jeli autobusem do Zásmuk. Protože jsme dorazili do Zámuk chvíli po 8. hodině a měli do

začátku čas, paní učitelka nás provedla po městečku. Také jsme si byli nakoupit nějaké dobroty a byli jsme i na třešních. V 10h jsme dorazili k restauraci, kde se vše mělo uskutečnit. Všichni jsme se těšili. Byly tam dvě dráhy, a tak jsme se rozdělili do dvou skupin po devíti. S jednou na doplnění počtu hrála i paní učitelka Niklová. A už se kuželky kutálely. Vítězi – Ondra Zámeš a Roman Stehlík. Hráli jsme asi do 11h a potom si zašli na zmrzlinu. Když jsme dorazili do Kouřimi, tak jsme šli do města, kde jsme strávili čas až do 12:20 a nakonec jsme se všichni rozprchli domů. Parádní den.

Text Jolana Břečková 9.B, foto Ája

Na třešních

Výlet na safari do Hradce Králové

V úterý ráno jsme se s třídou 6. A a 6. B vydali do Dvora Králové na safari.

Cesta trvala asi hodinu a 3/4. Potom jsme dvakrát přešli celé prázdné parkoviště, než jsme našli pokladnu. Chvilku jsme čekali před branou, než nás pustili dovnitř a zatím jsme se dívali na suvenýry nebo jsme svačili. Rychle jsme prošli kousek zoo, až jsme dorazili k velké budově, kde měli vycpané hlavy zvířat, obchod a vzadu výstavní kousky z mořských hlubin, překrásné obrazy z pravěku a dvě kostry dinosaurů. Když jsme si vše prohlédli, vyfotografovali jsme si roztomilé zrzavé opičky,

rozdělili jsme se do dvou skupin- jedna šla na přednášku o plazech, druhá o opicích. Naše skupina si vyslechla asi hodinovou přednášku o plazech s živými ukázkami např. želva suchozemská, želva vodní, obě dělaly závody, jaká je rychlejší, viděli jsme užovku, chameleona a agamu, pán nám je půjčil na chování, měla jsem na kolenou samečka agamy, byl úžasně mazlivý. Potom jsme se mohli rozhodnout, jestli zůstaneme ještě na film nebo budeme mít rozchod a sejdem se za půl hodiny

na place, kde jsme se dělili na skupiny. Já jsem se rozhodla pro rozchod, alespoň jsem si koupila zmrzlinu a vyfotila jsem si plameňáky. Ještě jsme se stáli u gepardů, u tygřích mláďátek a u dřevěného medvěda, kde jsme se taky fotili. Když jsme došli na místo srazu, vyfotografovali jsme si indické krávy s hrby a se všemi jsme se přesunuli ke stánku, odkud byl odjezd vyhlídkovým busem na safari. Všichni se samozřejmě hrnuli nahoru, ale já jsem šla dolů, alespoň na mě nesvítilo slunce. Každou chvíli jsme přebíhali z jedné strany busu na druhou, protože na každé straně bylo jiné zvíře, které nebylo námi vyfoceno. Když jsme projeli celou safari, v rychlosti jsme si koupili drobné suvenýry a spěchali jsme do autobusu. Safari a zoo se mi líbily, doporučuji, abyste si tam někdy udělali výlet i vy!

Text a foto návštěvnic z 6.B Kiki K

Zajímáme se o svět okolo...

Zprávičky ze světa a z naší malé zemičky

-co se děje ve světě a v naší zemi o prázdninách

Citát: Mládí je nejkrásnější dobou života, škoda že musíme nejdříve zestárnout, abychom to poznali.

Pranostiky na prázdniny: Když dne ubývá, horka přibývá.

Červenec a srpen jsou nejteplejšími měsíci.

Co červenec neuvaří - srpen nedopeče.

Co nás čeká? Státní svátky:

5. červenec - Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje,

6. červenec - Den upálení mistra Jana Husa,

A hlavně prázdniny od 30.6. do 1.9.

Jak to je s letními prázdninami v jiných zemích??? Třeba:

Berlín-15.7.- 28.

Nizozemí – 4.7.-23.8.

Dánsko – 27.6.-17.8.

Polsko – 20.6.-31.8.

Maďarsko - 16.6. -31.8.

Španělsko – 22.6.-12.9.

Francie – 2.7.-1.9.

Rakousko – 4.7.-5.9.

Tipy na výlety na prázdniny: www.kudyznudy.cz

Třeba:

Tajemné znojemské podzemí- Znojemské podzemí je labyrint navzájem se proplétajících podzemních chodeb, které vedou místy až čtyřmi patry nad sebou, o celkovém rozsahu cca 25 km. Do tajemna můžete nahlédnout na nové prohlídkové trase s pohádkovým až hororovým laděním.

Český ráj- Díky výjimečnosti v celosvětovém měřítku je Český ráj zahrnut i mezi geoparky UNESCO. Skály jsou v Českém ráji opravdu všude, a to od osaměle ležících balvanů a skalek po rozlehlá skalní města s padesátimetrovými štíhlými věžemi.

Podle internetu zpracoval Martin

Zajímáme se o svět okolo...

Pobyť v Řecku utekl jako voda

Ve středu 18.5 jsem odlétala do Řecka na léčebně ozdravný pobyt tkz. lop.

Celý pobyt byl fajn, bylo tam spousta aktivit, například olympiáda nebo miss, proběhlo tam i karaoke. Mně nejvíc bavila olympiáda, na které jsme se sice neumístili, ale nám to je jedno, alespoň jsme si

zahráli a pobavili se. Na pokoji jsem byla s Jitkou, Šarlotou a Eliškou, dost jsme se nasmáli o odpoledním klidu a taky po večerce, kterou jsme měli v 10 hodin večer. Ráno jsme vstávali o půl 8 a občas jsme nešli na rozcvičku, protože jsme zaspali. Každý den jsme se museli koupat v moři, protože je to zdravé. Celý pobyt mi utekl jako voda a už jsme letěli domů, kde na nás čekali na letišti rodiče. V Praze na Ruzyni byla na rozdíl od Řecka strašná zima a já přiletěla v šatech! Doufám, že za rok pojedu zase. **Text Bára cestovatelka**

Foto Míša, vedoucí 10. oddílu

Na koncertě rádia Blaník

V sobotu 28. května 2011 se v přírodním divadle Konopiště konal koncert rádia Blaník na oslavu jeho 12. narozenin.

Začínalo se hrát až ve 12:30 hodin, ale pouštělo se do areálu už v 11:00 hodin. My jsme ovšem vyrazili ještě dříve, kolem desáté hodiny jsme byli na místě. Už tam bylo volných pouze pár parkovacích míst. Prohlédli jsme si stánky se suvenýry, poté jsme se k přírodnímu divadlu svezli vyhlídkovým vláčkem a snědli jsme každý jeden trdelník. Bylo ještě brzy do jedenácti, tak jsme se prošli po pouti, která stála před vchodem. Vyzkoušela jsem si, jaké to mají křečci, v gumové kouli na vodě jsem šlapala jako křeček a nehnula jsem se ani o metr, šlapala jsem pořád na místě. Když mě vyndali, byla jsem mokrá až na kost. Skoro celý koncert jsme sušili mé ponožky. Když nás tam konečně pustili a my se usadili, všichni jsme si oddychli. Jako první začalo hrát Turbo, to se mi líbilo mnohem více, než písničky Jitky Zelenkové, ty byly jak tělo bez duše, prostě nuda!!! Ale..... Peter Nagy, ten to rozjel! Velice vtipný společník. Než bych vyjmenovávala všechny zpěváky a zpěvačky, to by trvalo dlouho, nejkrásnější byla ovšem píseň od Viktorky Genzerové a Jakuba Smolíka „Říkej mi táto“. Také se mi líbila ta od Marušky Rottrové „Zřejmě letos nikde nejsou kytky“, byla nádherná. Celý koncert jsme nedoposlouchali, protože byl asi do osmi. Odjížděli jsme kolem páté hodiny, cestou jsme se v Zásmukách stavili na večeri a když jsme přijeli domů, padli jsme do postele jako mrtvolky.

Moc se mi to líbilo!!!

Text Kiki K.

Perličky

Které rasy žijí v Americe? - Černoši z Afriky a běloši z ČR.

ČR se dělí na Čechy, Moravu a Slezinu.

Zajímáme se o svět okolo...

Skákat na obřích trampolínách je celkem náročné

Určite všichni znáte Alzáka, malého zeleného ufonka z televizní reklamy na počítače a elektroniku. A také víte, že zastupuje firmu Alza.cz. Ale určitě nevíte, že právě tato firma a spousta dalších se podílela na uspořádání dne počítačů.

Tato akce se konala v sobotu 28.5. v Praze Vršovicích v areálu prodejny firmy Alza.cz. Na počátku jsme si zakoupili karty na razítka z různých stanovišť. Prošli jsme prodejnou plnou nejnovějších technických vymožeností jako například 3D televize, notebooky a počítače. Vyšli jsme z celkem malého prostoru přeplněného lidmi a vyšli na plácek se stanovišti. U Microsoftu jsme si zkusili projít obřím bludištěm, u Alza.cz nás nechali sestavit si počítač, u AVG nám ukázali, s čím si musí poradit vir, který se nabourá do počítače, Avon měl připraven salon krásy pro ženy, s Canonem jsme se mohli vyfotit s bodypatingem na obličej a dostali jsme i vytisklé fotografie, a u Lenovo jsme si skusili skákat na obřích trampolínách. Je to zábava, ale je celkem složité se odrazit a dostat se do velké výšky. Celý den tu byl také doprovodný program s frisbee. Za 8 razítek a vhození karty do krabice jsme měli možnost po vylosování získat notebook. Ale tímhle náš den nekončil. Navštívili jsme ještě výstavu na výstavišti s názvem Giganti z doby ledové. Byli tu například šavlozubec, mamut, veledaněk či velebobr v životních velikostech. O ptáku Moa jsme se třeba dověděli, že žil v Austrálii a že jej vyhubili až lidé, kteří Austrálii zkolonizovali. Ve stejné budově jsou také dvě zrcadlová bludiště, ve kterých se opravdu dá zabloudit. Zvláště když v jednu chvíli vidíte skrz a v druhou vidíte svůj vlastní odraz. Všem doporučuji se na tuto výstavu a do bludišť podívat, ale pozor končí to 30. června.

Ája

Šavlozubec a řádění na trampolíně

V Doubravě je spousta kamenů

Víte, kudy protéká řeka Doubrava? Ne? Já to taky nevěděla, dokud jsem se neprošla podél jejího břehu. A to v sobotu 4.6.

Jeli jsme, jak jinak, vlakem a nebyli jsme sami, kdo dostal tento nápad. Po turistické značce jsme se po chvíli dostali na lesní pěšinku. Již při prvním střetu s Doubravou jsme byli okouzleni tekoucí vodou. Asi v půlce cesty nás přímo unesl nádherný pohled na tříštící se kapky vody deroucího se potoka přes kameny. Cesta byla dlouhá asi 8 km a velice zajímavá a ani ne moc náročná. Konec naší cesty byl na nádraží v Chotěboři, kam jsme se dostali po asi půl kilometrové zarostlé polní cestě. Opravdu doporučuji, je to krásná procházka. ☺

Více fotek si můžete prohlédnout na

www.vandraci.estranky.cz

Text a foto Ája

Ptáme se...

Loučíme se opět s deváťáky, kteří odchází na střední školy. Zajímalo nás, jak si užili těch 9 let tady, tak jsme se zeptali ve fiktivním rozhovoru fiktivního deváťáka:

1) Byli na tebe tady hodní? Jak se to projevovalo?

Určitě, všichni byli hodní, protože jsem andílek. Když potřebovali spolužáci napsat úkol nebo poradit, byli to ti nejhodnější lidi na světě. A když učitelé a učitelky nezlobili, tak to bylo fajn, vždy mi před hodinou dali bonbon a po škole sušenku.

2) Bylo učení obtížné? Co nejvíc?

Nejtěžší na učení bylo naučit se číst a psát, protože komu by se chtělo ☺. Čtení a počítání, no hrůza. Násobilka mi dělá problém doteď. Zeměpis jak by smet. Vůbec nevím, kde je Antarktida...a pravopys! Prostě nejhorších pro mě bylo posledních 9 let, než jsem se to všechno naučil.

3) Co tě nejvíc bavilo ve škole a proč?

Nejlepší byly přestávky, o nich jsem se nejvíc naučil. Naučil jsem se věci, které budou potřeba v životě. A bavily mě výlety, protože na nich vždy byla sranda. A běhat za holkama, protože mají hezké prdelky.

4) Hráli jste si někdy?

Každou minutou. Zábava musí být, i když je bajle.

Takže jsme si hráli často – taky na hodný a chytrý žáky.

Na prvním stupni jsme hráli na babu a z toho běhal paní učitelce vždycky mráz po zádech, aby se nám nic nestalo (samozřejmě nic se neobejde bez nehody). Na 2. stupni jsme si o hodinách hráli piškvorky.

A taky jsme hráli na nervy učitelům a učitelkám.

5) Do kolika umíš počítat?

Ani nevím. Počítat umím do tolika, do kolika mi stačí prsty na rukou a na nohou.

6) Jaká informace na ZŠ tě šokovala?

Největší šok byl, když jsem zjistil, že musím do školy pravidelně chodit a že musím brzo vstávat a že do školy musím chodit devět let. Proboha !!!

Že děti nenosí čáp a Ježíšek nenosí dárky. Že je paní učitelka Hřebíčková (Bělohávková) těhotná.

7) Který byl nejlepší výlet a proč?

No přeci do Prahy na rozhlednu, protože jsem jako jediný viděl UFO! A dvoudeňák, protože byl poslední společný. A taky se mi líbil výlet do ZOO, protože jsem zjistil, že jsou i jiná zvířátka, než ty v naší třídě.

8) Jaké to je končit devátý ročník?

Úplně suprový, ale i zvláštní a jsem dobrý, že jsem to dotáhl až sem.

9) Cítíš se dospěle, jak se to projevuje?

Asi moc ne, spíš se chovám víc jako dítě a chci být zase malý. Třeba koukám na pohádky (ale i na akční filmy). I když, cítím se teď víc dospěle, protože jsem teď chytřejší než máma.

10) Změnil ses od první třídy? Jak?

Samo, jsem chytřejší. Jsem větší a tím pádem dělám větší lumpárny. Možná jsem i zmoudřel. Už si nenosím do školy plyšáky, které používám jako polštářek.

11) Bude se ti stýskat po Puzzlíku?

Jasně, budu si ho číst na netu.

(odpovědi byly sestaveny ze skutečných odpovědí žáků 9.B)

Za redakci se ptala M.Bílková

Ptáme se...

ANKETA

Na co se těšíš na druhý stupeň ?

Tomáš Kupec

Na nic

Valerie Haklová

Na Aj,
protože mě
baví

Petra Skalová

Na sexuální výchovu

Karel Vacek
Na větší legraci

Ladislav Nedvěd

Na němčinu. Jsem zvědavěj,
jak se tam
budem učit.

Alice Vosecká
Na starší kamarády

V Kouřimi se nenudíme...

Hrajeme fair play aneb Ctíme sportovního ducha

Slavnostní setkání příznivců sportu proběhlo 9.6. od 17.hodin v sále MěÚ. Konalo se u příležitosti 140.výročí založení TJ Sokol Kouřim a 90.výročí založení fotbalového oddílu Kouřim. Mimo jiné se ho účastnil MUDr. Milan Jirásek, předseda Českého olympijského výboru, a předal ocenění nejlepším letošním sportovcům. Z naší školy to byli: David Vencovský (3.B), Ondřej Štuller (3.A), Patrik Jirků (7.A), Honza Paclík (7.B), Katka Kohoutová, Kristýna Pohanková a Lukáš Petrásek (8.ročník), Ondra Macháček a Jarda Jasenovský (9.A), Anička Nedvědová a Roman Stehlík (9.B). Z vyučujících byli ocenění Mgr. Martina Hampejzová a Viktor Čížek

Velká čest

Těšil jsem se a zároveň jsem měl strach ze čtvrtka 9.6. Tohoto dne proběhlo předávání cen s mottem „Hrajeme fair play aneb ctíme sportovního ducha.“ Od začátku, než přišli všichni, jsme měli docela strach a trému, protože jsme nevěděli, co nás čeká. Když přišel poslední člověk, tak paní starostka Zuzana Čiháková promluvila o první zmínce o městě Kouřim, která se datuje před 750 lety, a taky nám o ní pustila prezentaci. Pak paní starostka na podium pozvala pana MUDr. Milana Jirásku a ten nám oceněným pak jednotlivě předával krásné ceny a diplom. Paní starostka vždy přečetla nějaké jméno a ta osoba přišla na podium, aby si potřásla rukou s panem Milanem Jiráskem a na projektoru se objevila jeho fotka. Ocenění byli žáci ze Základní školy Miloše Šolleho, ale i ze ZŠ Okružní, lidi, kteří cvičili spartakiádu, lidi, kteří pomáhají slabším a starším, prostě ty, kterých si město váží. Chtěl bych poděkovat všem, kteří mě navrhli na toto předávání. Byl to zážitek!

Petris

Ocenění s míčem na kin-ball (M. Hampejzová, Jan Paclík, Patrik Jirků, Lukáš Petrásek, Roman Stehlík)
Roman Stehlík při předávání ceny

Otcové říkají největší voloviny (Bruce Lansky a K.L.Jones)

(Slyšeli jste někdy podobné věty jako páni spisovatelé?)

Jsou jenom dvě možnosti. Bud' mám pravdu já, anebo ty se mýlíš.

Když budeš každý den takhle čučet do bedny, změní se ti mozek na květák.

Nemůžeš cvičit na těch bubnech potichu?

Kdybys nebyl větší než já, přehnul bych tě přes koleno a naplácal ti zadek.

Kotátka by byla roztomilá, kdy se z nich nestávaly kočky.

Nevím sice, kdo to udělal, ale abych někomu neukřivdil, zmlátím vás všechny.

Ranní ptáče dál doskáče. Ale taky dřív umře.

V nebi je klimatizace. V pekle ne.

7. oddíl Stopa Kouřim

Skautský oddíl
v Kouřimi rád přivítá
nové členy.

Přijďte mezi nás!

Bez zranění jsme se neobešli

Pod patronátem RC Knoflíček každý týden trénujeme floorball. A naši trenéři zorganizovali již druhý turnaj ve floorballu a fotbalu.

Turnaj se uskutečnil v sobotu 11.6. od devíti hodin ve sportovní hale v Kouřimi. Dostavili se celkem čtyři týmy. Mezi tyto čtyři patřili HC Kobra Praha, ale také HC Roudnice nad Labem, dále pak HC Poděbrady a my- floorball Kouřim. Náš první turnaj proti HC Poděbrady jsme nezačali slavně, ale proti Roudnici nad Labem jsme prohráli pouze o jeden gol a Kobra Praha, ač vyhrála proti předešlým dvěma týmům, na nás si vylámala zuby. Honza Šedina, náš skvělý floorbalový brankář, chytal opravdu skvěle a celý tým se úžasně sehrál. Bohužel jsme po floorbalové části byli poslední a naše naděje se pomalu vytráceli, ale následoval fotbal. Poděbrady jsme hravě porazili a následovalo dilema, komu fandit, abychom byli alespoň třetí. Náhle se objevil nápad. Přepočítali jsme body a vyšel nám skvělý výsledek. Po perfektních zákrocích našeho brankáře Pavla Skočdopole a po skvělých gólech Honzy Šediny a Filipa Veselého jsme nakonec všechny fotbalové zápasy vyhráli s nadhledem. Následovalo vyhlašování. Na čtvrtém místě se umístili Poděbrady, třetí byla Roudnice nad Labem, druhá Kobra Praha a to nikdo nečekal, první místo s osmi body obsadila Kouřim. Byli jsme hodně šťastní. Dostali jsme pohár a krásné zlaté medaile. Byl to krásný den, i když se neobešel bez zranění (odřená kolena, omlácené a okopané nohy, párkrát se někdo trefil míčem do obličeje nebo dupnul na nohu), a vím o, čem mluvím.

Text a foto vítězného družstva Ája

Tvoříme a myslíme si...

Lžu? Proč?

Přemyslím o lži. Je to slovo, které neradi slyšíme a také ho neradi vyslovujeme. Dělí se na dva druhy, na lež milosrdnou a na lež, jejíž oběti bychom se nechtěli stát a sami bychom ji ani neměli chtít používat. Lhat můžeme snad téměř ve všem, komukoliv a kdykoliv.

Já, osobně samozřejmě také lžu, ale myslím si, že oproti některým jiným lidem, které znám, zase ne až tak mnoho. Nejčastěji lžu mámě, stejně jako to dělá asi i mnoho jiných dětí. Vím, že to není správné, ale někdy je těžké odolat pokušení, obzvláště, když něco chci. Vím totiž, že máma mi mnoho věcí, které řeknu, uvěří a nestojí mě to ani velkou námahu. Lžu především ve dvou případech. Zaprvé lžu, protože se bojím trestu. Nemyslím tím trest fyzický, ale například zákazy, výhrůžky, nadávky apod. A přímo nesnáším poučování. To je snad horší než facka. Zadruhé lžu v případech, kdy něco velmi chci. Například když chci, aby mi máma dovolila jet na návštěvu ke kamarádovi nebo naopak, aby mohl přijet on ke mně. Probíhá to takto. Slibuji a slibuji. Říkám, že budeme hodní, nebudeme hluchí, nebudeme dělat nepořádek, a slibuji tak dlouho, dokud máma nepovolí a nedovolí mi to. A samozřejmě sliby často nedodržím a máma pak svého rozhodnutí lituje a říká, že hned věděla, jak to zase dopadne.

Vím, že lhaní není správné. Časem vždy dojde k tomu, že pravda vyjde najevo, proto se ani nesnažím vymýšlet nějaké velké a složité lži. Sam bych se do nich zamotal a dopadlo by to pak ještě hůř. Někdy je zkrátka lepší říct pravdu rovnou, i když to nemusí být příjemné.

Jirka Foršt 9.B

Kniha

Ať jsou staré nebo nové,
vždycky jsou nám přáteli,
nikdy jich však neubude
vždy jsou s námi, věřte mi.

S knihou v ruce ať chce, kdo chce,
vypadáme moudřejší
a kdo v knihách umí čísti,
každý problém vyřeší.
Míša Karešová 8.roč.

Houpačka

Houpačka je super věc,
o nudě na ní není řeč.
Všichni ji máme rádi,
dokud neprijdou pády.

Houpačka se s námi směje,
nám smíchy z očí leje.
Když potkáme stesk,
jsme u houpačky jako blesk.

Houpačka nás nad vodou podrží,
a tak nám život nic netíží.
Pokud venku prší,
všichni doma trčí.

Proto kupte houpačku svým dětem,
ať lehce proklouznou tímto světem.

Tímto se s vámi loučím
a na houpačku už běžím.
Nikola Skalová 8. roč

Prázdniny

Prázdniny jsou brzy tady,
navštívíme zámky, hrady
má je skoro každý rád,
budeme se bavit, smát.

Rodiče se těší taky,
sbalíme si saky, paky,
pojedeme autobusem,
každý s vlastním ešusem.

Když dojedem na tábor,
postavíme velký vor,
potom přijde velký den,
každý přijde s pohledem.

Čistíš si zoubky?
Počítáš ovečky?
Starostlivá maminka,
ptá se svého potomka.

A když se blíží konec,
sbalíme si svůj ranec.
Po táboře k babičce,
bydlí v malé vesničce.

A nakonec k moři,
v písku se tam bořím.
Na pláži se sluníme,
všechny krásy fotíme.

A pak zpátky do lavice,
učit se zas rovnice.
Tak prázdniny končí,
kéž by byly další.

Katka Kohoutová 8.roč

Tvoříme a myslíme si...

Rodina (myslím si...)

Rodina. To magické slovo zná každý. Ale jaké tajemství tohle slovo opravdu skrývá? Není to jen láska, obětavost, tolerance nebo strach o druhé, ale i něco víc ... Třeba radost. Tu snad prožívá každá osoba a v rodinách jsou tyto chvíle nejceněnější. Stejně jako jinde i v mé rodině si těchto okamžiků velmi cením a snažím se jich prožít co nejvíc, tyto radostné chvíle jsou okamžiky, které si člověk z dětství pamatuje nejlépe. Nejen radost, ale i ochrana rodičů je velmi důležitá. Pocit bezpečí a ochrany je v rodinách nejceněnější. I malé dítě se cítí nejbezpečněji za máminou sukni. Nikdo není rád sám, a proto je zde vždycky rodina. Drží totiž pohromadě. Jen málokdy by nějakého člena úplně odvrhla a ztratila. Láska dává sílu družnosti. Napadá mě, že i když jsme jedna rodina, každý jsme úplně jiný. Máme sice "stejnou krev", ale každý jsme i přes to originál. Tak to bylo, je a bude.

S rodinou souvisí i pojem autorita. Možná si to mnozí neuvědomují, ale autorita je jedna ze základních vlastností rodiny. Tak jako já ji cítím k rodičům, cítí ji i má rodiče ke mně. Rodina neskrývá jen tato tajemství. Má jich mnohem víc. Na ty však musí přijít každý sám, ale je fakt, že rodina je základ světa. Rodičům vděčíme za to, jak nás vychovali, čím jsme a čím budeme. A to nestačí jen říkat, ale dávat to i najevo láskou, upřímností a pro rodiče velmi cennou poslušností. Rodina pro mě byla vždy na prvním místě a doufám v to, že jednou mé děti to budou cítit stejně. A co vy? Cítíte to taky tak? Zamyslete se.

Nikola Skalová 8.roč

**Poslední puzzle do sbírky,
vystříhni, sestav obrázek, nalep a
přines do ředitelny, odměna tě
nemine!!**

Perličky

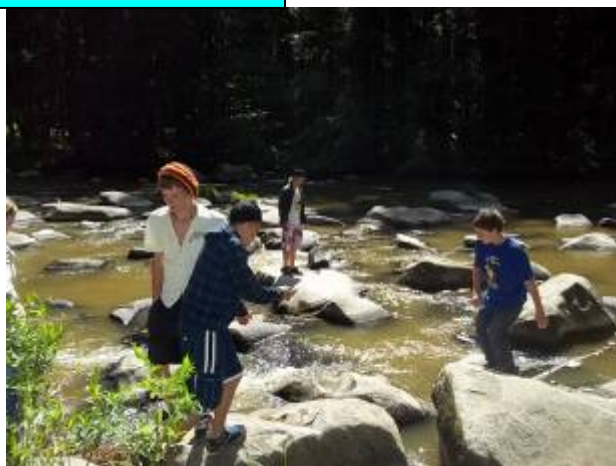
Učitel národů byl Jan Kolumbus.

Válku zavinil Adolf Stalin.

Kde je podle pověsti zakopán Šemík? V hlíně

Zlato patří mezi drahé kovy, protože se krade

**Dvouděňák se vydařil.
9.B si užívala poslední společný výlet a pěší túry
okolo Sázavy**

Křížovka:

3) Včera, dnes a ...

4) Opak pozdě

5) Věta se skládá
ze...

6) Nástroj na odemykání

7) Když prší, padají...

8) Onačí

9) Opak noci

10) První den v týdnu

11) Oslovení muže

12) Možná

13) Souhlas

14) Ostrý nůž

15) Díra

16) Hrob (zastarale)

17) Posvátná kniha islámu

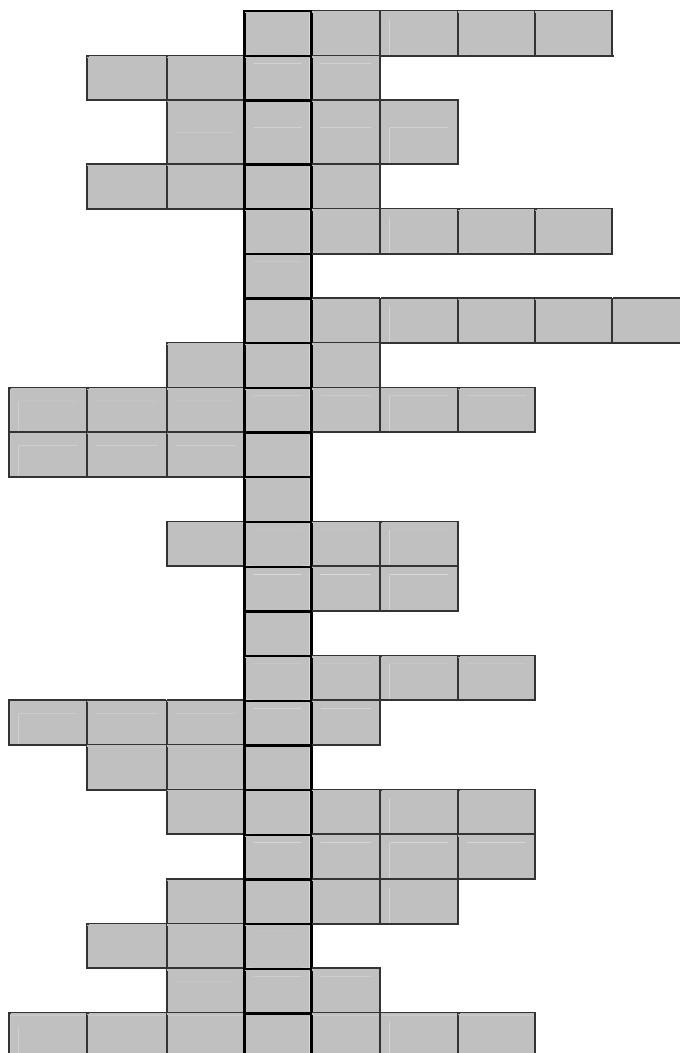
18) Postel (zastarale)

19) Sušená tráva

20) Iluze

21) Stírací...

22) Okrást

Vyluštěnou křížovku podepiš, napiš třídu, dones Gábině do osmičky do 27.6. 2011

Závěrečné vyhodnocení soutěže o nejlepší recept

Za posledních 9 měsíců jste v každém čísle Puzzlíku našli recept na oblíbenou pochoutku našich přispěvatelů. Redakce vybírala nejzajímavější recept a jednomyslně se rozhodla pro recept Kristýny Kučerové- Sushi. Kristýnu čeká sladká odměna a recept tu máte ještě jednou.

Receptová soutěž-japonská pochoutka

Sushi

Potřebujeme:

sushi řasy, sushi rýže, mango, pažitka, krabí tyčinky, losos okurka, paprika

Postup:Sushi rýži vaříme 15 minut, pak ji dáme vychladnout na 5 minut do lednice. Potom si připravíme jednu sushi řasu, dáme ji na folii a jemně (aby se nepotrhlala) ji potřeme vodou. Pak si namočíme ruce do vody, vezmeme trochu sushi rýže a dáme ji na čtvrtinu namočené řasy tak, aby tam byla rýže jen slabá vrstva. Potom si vybereme jakoukoliv kombinaci připravených surovin (max.

3 suroviny), které vložíme na rýži a poté řasu pevně zabalíme tak, aby vznikl dlouhý váleček a znovu ji potřeme vodou. Stejným způsobem jich uděláme ještě několik (dle vaší rychlosti a libosti), nakrájíme je na kolečka a pak už jen servírujeme na malých talířcích nebo v nízkých mističkách s wasabi, naloženým zázvorem a sójovou omáčkou, nesmějí chybět ani sushi hůlky. Tyto potraviny jsou dostupné prakticky v každém obchodě. Dobrou chuť!

Kiki K.

Redakce:

Grafička: Gabriela Poláková(Gába)

Logo: Sára Nikolina Lipšová 5.B

Redaktoři:

Anička Nedvědová(Ája) 9.B,
Hanka Bugová(Hanča) 9.A,
Hana Bukáčková(Hallushka) 9.A,
Lukáš Petrásek(Petris) a Jirka Pivoňka(Pivo) 8.tř.,
Gabriela Hudečková(Gabča) 7.A a Martin Fiala 7.A
Natálie Nehasilová 7.A, Andrea Srbová(Andy) 6.B,
Marcelka Čejková(Macek) 6.A,
Kristýna Kučerová (Kiki) 6.A,
Nikola Ambrožová(Niky) 5.B,
Barča Frýdová (Cestovatelka) 5.A
Pomocný redaktor pí.uč.Bílková

Vtipy a perličky z knihy
Perličky

Celá redakce přeje krásné prázdniny!!!

